

hvis man ønsker at tage de militære Konti for sig og de civile for sig. Og jeg vil kun udtale det Haab, at man ikke af dette skrækkelige Uhyre, som hedder status quo, vil lade sig forlede til at sætte de militære Bevillinger alle mulige Steder hen, for at det skal blive saa vanskeligt som muligt at finde ud af, hvor de egentlig staa. Jeg tror ogsaa, at Vælgerne, ligesom vi, nok ville være i Stand til at se, at Militærbevillinger ere Militærbevillinger, jeg er fuldstændig enig med Landstinget, naar det har harcelleret over, at disse Bevillinger staa alle mulige Steder, saaledes at det til sidst kan føre til, at Krigsministeriet bliver det mest fredelige Sted paa Finansloven, medens Landbrugsministeriet bliver det mest krigerske, f. Eks. naar der bevilges en Torpedobaad under det Paaskud, at der eventuelt skal afgives Konvoy for vor Smøreksport. Jeg vil dog have Lov til at udtale det Ønske, fordi Finansloven dog en Gang skal være til at overskue, at Bevillingen maa komme til at staa paa de rette Steder, og at De ikke af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) vil lade Dem forlede til at overholde en status quo, som alligevel ingen tror paa.

Sidste Gang jeg havde den Ære at tale her om Finansloven, stod jeg overfor daværende Finansminister, Hr. Christoffer Hage. Jeg kan kun sige, at jeg selvfølgelig altid er ked af, at en dygtig Mand, selv om han hører til et andet Parti, forlader sit Sæde. Finansminister Hage var en Mand, som havde stor Evne til at finde Ressourcer, og ikke blot det, men en Mand, som ogsaa havde Evne til at føre noget igennem Tingene. Den højtærede nuværende Finansminister have vi jo ikke den Ære at kende endnu som Finansminister; vi kende ham her i Salen kun som en behændig Taler i Tinget. Jeg skal kun udtale det Haab, at den højtærede Finansminister maa have sin Forgængers Evne til at finde Ressourcer og til at føre Sagerne igennem, men ikke hans Lyst til at paalægge ny Skatter. Jeg blev for saa vidt noget bange, da jeg ved Finanslovens tredie Behandling hørte den højtærede Finansminister snakke om Formueskat (*Berntsen: tale om*) — ja, den ærede Finansministers Ord vare holdte i en ret konverserende Tone —, men altsaa hørte den højtærede Finansminister tale om, at vi skulde have en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten. Og da den højtærede Finansminister ved en anden Lejlighed havde udtalt noget om, at vi skulde have en Nedsættelse af de beskyttende Toldsatser, stil-

lede jeg mig et Øjeblik det Spørgsmaal: Mon Finansministeren virkelig vil lave om paa Industritolden og skaffe Midler dertil ved Hjælp af Indtægtsskatten? Da den højtærede Minister imidlertid hurtigt gjorde et lille behændigt Tilbagetog, forstod jeg, at det var a slip 'twixt the tongue and the lips — en Gliden af Ordet mellem Tungen og Læberne. Jeg haaber, det var det, og det er, som sagt, i det Haab, at jeg nu, første Gang jeg staaar overfor den højtærede Minister i Debatten, vil have Lov til at byde ham velkommen.

Harald Jensen: Ligesom jeg har været med til at modsætte mig, at det til Prins Christians Rejse til Rusland i Anledning af Barnedaab foreslaaede Beløb skulde udgaa, tillader jeg mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme imod Forslaget under Nr. 4, som omhandler en ganske lignende Udgift. Prins Valdemar har i Februar Maaned været i Berlin til en Kirkeindvielse. Denne Rejse betegnes som officiel. Da Prinsen rejser, medens Rigsdagen er inde, og da det dog vistnok er den danske Stat, altsaa ogsaa Rigsdagen, han skulde repræsentere, kunde det være ganske rigtigt, at han ligesom alle andre, der ville foretage slige Rejser, forespurgte Rigsdagen først. Dette har Prins Valdemar ikke gjort, han er ganske rolig rejst, og har derefter indsendt sin Regning paa 1,184 Kr. for denne Rejse til Berlin. Summens Størrelse skal jeg ikke opholde mig over, men jeg vil kun bede ærede Medlemmer tænke over, hvor vi egentlig skulle standse. Prins Christian rejser til Barnedaab hos sin Familie i Rusland, og nu foreligger der en Rejse af en anden Prins til en Kirkeindvielse i Berlin. Der gaar vist neppe nogen Dag, uden at der indvies Kirker, Hospitaler og maaske ogsaa Slotte — ogsaa af disse sidste kan der maaske blive bygget nogle rundt omkring, skønt man ogsaa ser de nuværende gaa over i Folksts Eje og mange Gange blive anvendte til Museer, saaledes i Frankrig —, og vi have altsaa en vid Mulighed for at blive repræsenterede ved alle disse Lejligheder. Det forekommer mig, at vi maa sige Stop, og i alt Fald maa vi forlange, at man, naar nogen af Kongehuset ønsker at foretage en Rejse ved saadanne Lejligheder, raadfører sig med Rigsdagen i Forvejen. Der er i Aar til disse to Rejser brugt 5,000 Kr. Vi staa her mange Gange og strides om meget mindre Beløb, ved hvis Anvendelse der tilsigtes betydeligt mere vidtrækkende